

РЕШЕНИЕ

№ 1666

гр. София, 11.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 12.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **10190** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 9б във връзка с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба вх. № 25068 от 17.11.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 2600 – 6809 от 24.10.2011г. по описа на Столична община, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Н. Г. и с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. В, ет.3, ап. 30 чрез адвокатска кантора „С., К. и партньори” срещу Акт за установяване на публично общинско вземане № РД – 22 – 64 от 04.10.2011 г. , издаден от кмета на Столична община.

С жалбата се моли съда да отмени изцяло обжалвания административен акт, тъй като същият е незаконосъобразен, явно необоснован и постановен при особено съществени нарушения на процесуалните правила и принципи. Сочи се, че обжалваният А. е издаден след изтичането на определения срок от АССГ. Допълнително се твърди, че не е изпълнено постановеното по адм. Дело № 5090/2010 г., решение, по описа на АССГ, II – ро отделение, 29 състав, ответникът да се произнесе по заявление на жалбоподателя с вх. № 2600 – 2996 от 14.05.2010 г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв. С., който поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена на посочените в нея основания. Претендира сторените разноски по делото.

Ответникът - Кмета на Столична община, редовно призован не се явява, представлява се от адв. П., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и

претендира сторените разноси по делото.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че на 14.05.2010 г., жалбоподателят е подал Заявление с вх. № МДТ -7000 – 15 по описа на СО, дирекция Местни приходи и администриране на местни данъци и такси, с което е поискал възстановяване на ТБО на стойност 66 248,83 лева за следните недвижими имоти: Поземлен имот (ПИ) - нива № 002107; ПИ № 002106; ПИ № 002114 и ПИ № 002115, тъй като били недължимо внесени.

По това заявление СО не се е произнесла, поради което е образувано съдебно производство срещу мълчаливия ѝ отказ – адм. дело № 5090 по описа за 2010 г. на Административен съд – София град, II – ро отделение, 29 състав. То е приключило с постановяването на решение № 1208 от 16.03.2011 г., с което е отменен мълчаливия отказ на кмета на Столична община и е върната преписката на административния орган за произнасяне по същество по заявлението на жалбоподателя от 14.05.2010 г., за което е определен 14 дневен срок от влизане в сила на съдебния акт. Това е станало на 14.04.2011 г., видно от отбелязването върху решението. На 02.05.2011 г. е изготвено писмо до кмета на СО, с което АССГ го уведомя за влизането в сила на решения № 1208 от 16.03.2011 г., същото е изпратено на 28.05.2011 г. по пощата и е получена на 31.05.2011 г., видно от отбелязването на посоченото писмо (л. 27 от делото).

Независимо от горното кметът на Столична община е издала Заповед № РД – 09 – 671 от 14.04.2011 г., с която е наредено на Р. И. Б. на длъжност главен експерт в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО и Е. А. Й. на длъжност главен експерт в Дирекция „ПАМДТ” при СО да извършат проверка на „П.” с предмет – установяване на задължения по ЗМДТ за местна ТБО за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2008 г. за имотите на дружеството на територията на район С., индивидуализирани в заявление вх. № 2600 – 2996 от 14.05.2010 г. Изрично е посочено, че Актът за установяване на вземането от местна ТБО следва да бъде издаден в срока определен в решението по адм. Дело № 5090/2010 г. по описа на АССГ, II – ро отделение, 29 състав.

На 26.05.2011 г. е изготвен Доклад за извършена проверка от Д „ПАМДТ” при СО, който е връчен на същата дата на пълномощник на жалбоподателя.

В предвидения от закона срок е депозирано възражение с вх. № МДТ – 7000 -15 от 30.05.2011 г. по описа на Д „ПАМДТ” при СО, подадено от [фирма].

На 04.10.2011 г. с № РД – 22 – 64 е издаден Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци от кмета на Столична община. В него подробно са описани нежилищните имоти, техните партии и дължимите суми за ТБО по периоди.

В Акта е посочено следното по партии: партия М235 за проверявания период няма дължима сума, тъй като за ТБО за 2006 г. е внесено в дължимия размер от 2 341,13 лева; 2007 г. – 4 682,25 лева и 2008 г. 2 341,13 лева, както и съответните дължими лихви.

- Партия М 233 също няма дължима ТБО, тъй като е налице реалното ѝ внасяне в следните размери: за 2006 г. – 2 342,36 лева, 2007 г. – 4 684,72 лева и 2008 г. – 2 342,36, и дължимите лихви, които са в общ размер на 9 369,44 лева.

- Партия М 236 няма дължимо ТБО, тъй като е налице реалното плащане на такса както следва: 2006 г. – 4 928,69 лева; 2007 г. – 9 857,38 лева и 2008 г. – 4 928,69

лева, и дължимата лихва за трите години в общ размер на 2 312,64 лева;

- Партида М 237 няма дължимо ТБО, тъй като е налице реалното плащане на такса както следва: 2006 г. – 5 072, 86 лева; 2007 г. – 10 145,71 лева и 2008 г. – 5 072,86 лева, и дължимата лихва за трите години в общ размер на 2 380,28 лева;

По отношение на изброените партии е посочено, че няма подавани декларации по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяне от СО на жалбоподателя за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които да са ползвани през съответната година. Също така няма издавани заповеди на Кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи, услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на основание чл. 24 от Н..

Въз основа на горното с оспорвания акт е установен следния размер на задълженията по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях на [фирма], както следва – ТБО за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2008 г. – 58 740,14 лева, лихва в размер на 6 890,81 лева или всичко 65 630,95 лева.

От мотивите на Акта се установява, че в хода на проверката са събрани доказателства за статута на недвижимите имоти и че същите не са земеделски земи съгласно писмо рег. № 1200 – 63/1 от 28.05.2011 г. на СО, район С.. Както и че е извършена насрещна проверка относно предоставяне на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения за битови отпадъци. С писмо изх. № СИ 6701 – 642/1 от 28.07.2011 г. на директора на Столичния инспекторат са предоставени доказателства за извършване на дейностите по ЗМДТ.

Към материалите по делото, приети с административната преписка, са представени – 4 бр. Декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ за дължимия данък върху недвижими имоти, съответните нотариални актове; счетоводен баланс на жалбоподателя към 31.12.2006 г., 31.12.2007 г. и 31.12.2008 г. Заповед № РД – 09 – 2301 от 29.10.2007 г. на В. кмета на СО; Заповед № РД – 09 – 1118 от 30.10.2006 г. на кмета на СО и Заповед № РД – 09 – 1802 от 28.10.2005 г. на кмета на СО, издадени на основание чл. 65, ал.2, чл. 71 от ЗМДТ и чл. 44, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗМСМА.

- Решение № 34 от 30.01.2006 г. на Столичния общински съвет за приемане и одобряване за 2006 г. на план – сметка за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване; размер на ТБО за жилищни и нежилищни имоти на предприятия и граждани; размера на ТБО за сметоизвозване на един съд за една година при честота на сметоизвозване един път седмично за предприятия.

- Решение № 34 от 25.01.2007 г. на СОС;

- Решение № 87 от 28.02.2008 г. на СОС.

- С оглед реалното извършване на сметоизвозване на територията на район С., СО са представени изготвените констативни протоколи между общината и сметосъбиращите и извозващи фирми, фактури и други.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без възражения от страните СТЕ, която на поставените въпроси е отговорила по следния начин – вещото лице след проучване на документите: кадастрален план и оглед на място на 26.09.2012 г. е установило, че на място на имотите има поле покрито с храсти и тръни, не е реализирано градоустройството предвидено в плана. Мястото не е оградено, няма

следи от ползване и има много изхвърлени боклуци. Направено е уточнение, че в съседен имот има застроена сграда. На поставения първи въпрос е даден отговор, че нотариалните актове са за имоти със статут на ниви в м. Крушите, район С.. Експертизата е посочила, че видимо имотите не са застроявани в периода 01.07.2006 г. – 31.12.2008 г. и не се ползват сега или респективно в миналото. На база горното, експертизата е заключила, че отделянето на битови отпадъци от имотите, собственост на жалбоподателя, в периода 01.07.2006 г. – 31.12.2008 г. не е възможно.

В хода на съдебното производство са събирани и гласни доказателства чрез допуснати до разпит свидетели на жалбоподателя – С. Н. С. – М. и И. В. П.. Съдът приема показанията им като кореспондиращи с останалите доказателства по делото относно вида на имотите, тяхното местоположение, вид и състояние. Не се кредитират в останалата им част, тъй като е двете свидетелки са били служебно ангажирани с дейността на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Производството се е развило по досегашния ред в синхрон с § 4б. (Нов - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.) от ПРЗ на ЗМДТ, за започналите и неприключили към 31 декември 2010 г., включително производства по установяване, обезпечаване и събиране на местните такси, както и по обжалване на свързаните с тях актове, се прилага досегашният ред, т.е акта е издаден от компетентен орган и при спазване на производствените правила.

Съгласно чл. 10, ал.1 от ЗМДТ /в редакцията от ДВ, бр. 106 от 2004 г./, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т.1 от ЗУТ. Като данъчно задължените лица са собствениците на облагаемия с данък имот.

В §1, т. 21. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) на ЗМДТ е дадено легално определение на понятието "поземлени имоти" са тези по смисъла на § 5, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, а именно част от територията, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост.

Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Като за имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

Таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 6б за всяка услуга по отделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения;

чистота на териториите за обществено ползване.

Границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година.(чл. 63, ал.2 от ЗМДТ).

Съгласно чл. 66 таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други; събиране на битови отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им (ред. 2004 г.); (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.,) проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размер на таксата за битови отпадъци за текущата година, таксата се събира на база действащия размер към 31 декември на предходната година.

Одобрената план-сметка за определяне разходите на общините по ал. 1 подлежи на проверка от Сметната палата.

Описаните по-горе решения на Столичния общински съвет за определяне на ТБО за процесните години, съдът намира, че са приети при спазване изискванията на закона, а именно § 19 от ЗИД на ЗМДТ (ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 1.01.2006 г.); §13 от ПЗР на ЗИД на ЗМДТ(ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.); §18 от ПЗР на ЗИД на ЗМДТ

(ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.).

Следователно, имайки предвид описаните правила на ЗМДТ оспореният Акт е издаден от компетентен орган и при спазване на материално правните и процесуалните правила за неговото издаване.

Според чл. 71, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗМДТ, не се събира такса за: сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Съгласно чл. 9 от ЗМДТ, редът за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги се определя с наредба на общинския съвет - в случая Наредба за определянето и администрирането на местните такси цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 364 по Протокол № 29 от 14.10.2004 г. /отм./ и действащата към настоящия момент Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г. на СОС. До 10 октомври кметовете на райони изпращат в дирекция "Регулиране на търговската дейност" - Столична община предложения за границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, с приложен картов материал. За имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за

обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите.

По отношение на приетото по делото СТЕ, съдът кредитира заключението относно вида на имотите на жалбоподателя и тяхното състояние.

По делото не е спорно, че установените с обжалвания Акт задължения за ТБО са били платени от жалбоподателя на 19.06.2008 г. по негова инициатива. Това обстоятелство е видно както от приетите по делото писмени доказателства, така и от изложеното в жалбата, че плащането е било продиктувано от необходимостта от снабдяване с данъчна оценка за тях. Не се оспорва размерът на определените и платени ТБО, ведно с лихвата за 2006 г., 2007 г. и 2008 г.

Съгласно приетите по делото Заповед № РД – 09 – 1802 от 28.10.2005 г. – цялата територия на район С. е с организирано сметосъбиране и сметоизвозване; Заповед № РД – 09 – 1118 от 30.10.2006 г. и Заповед № РД 09 – 2301 от 29.10.2007 г., издадени от кмета на СО (респ. В. Кмета на СО) границите на територията на район С., в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване са подробно описани и при извършена съпоставка от съда на местонахождението на имотите на жалбоподателя, същите попадат в тези граници. За тези имоти и всички, попадащи в границите на района се оказват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и чистота на териториите за обществено ползване. По делото не се спори, че на територията на район С., че няма имоти, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, както и такива, които не се обслужват от фирмите сключили договор със СО.

Нещо повече, твърденията на жалбоподателя се обориха от представения от ответника Констативен протокол № 11 – 0011351 от 21.07.2011 г. (л. 499 – 500), изготвен от М. Б. Г. – ст. Инспектор в Столичен инспекторат, изготвен въз основа на искане за извършване на насрещна проверка на директора на дирекция „ПАМДТ“ за местоположение на четирите имота на [фирма]. Проверката е извършена в присъствие на упълномощено лице на жалбоподателя. От съдържанието на КП се установява, че процесните имоти попадат в местност СПЗ „С. Север“, същите не са заградени и се намират в непосредствена близост до застроен терен. Включени са в VI сектор и в маршрута на организираното сметоизвозване на район С.. Както и че от 2006 г. има поставен един съд за битови отпадъци тип „Бобър“.

Във връзка с направеното оспорване на приложените към делото карти с издател Г., съдът намира, че тяхната доказателствена сила не бе оборена по реда на чл. 194 от ГПК, тъй като същите са изготвени и издадени на базата на Заповед № РД – 09 – 50 – 152 от 22.03.2000 г. на главния архитект на С., като за имотите на жалбоподателя е отредено УПИ II – 70, 238, 241, 281, 282, 283, 284, кв. 4, местност „СПЗ С. север“, както и че със Заповед № РД – 09 – 50 – 532 от 20.07.2004 г. на главния

архитект на С. , одобрен И. на кв. 4, местност „СПЗ С. север” за провеждане на регулационна граница между УПИ III – 537 и УПИ II – 70, 238, 241, 281, 282, 283, 284 по имотната граница на ПИ 537.

Не на последно място трябва да се посочи, че направеното възражение за нищожност на извършените действия от ответника при издаване на оспорвания Акт след изтичане на 14 дневния срок, даден от АССГ с решение №1208 от 16.03.2011 г. , постановено по адм. дело № 5090/2010, са неоснователни, тъй като този срок е инструктивен и не води след себе си последицата претендирана от жалбоподателя.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид на факта, че от страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено и му се присъдят разноски в размер на 1700 (хиляда и седемстотин лева) с оглед материалния интерес на основание чл. 8 във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, във връзка с чл. 160, ал. 1, пр. 3 и пр. 4 от ДОПК, Административен Съд С. -град, I отделение, 8 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Н. Г. срещу Акт за установяване на публично общинско вземане № РД – 22 – 64 от 04.10.2011 г. , издаден от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Н. Г., на основание чл. 143, ал.1 от АПК, да заплати на Столична Община, сумата от 1700 /хиляда и седемстотин/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: